

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Kielce, dnia 05-10-2020

Znak: SPN.III.4130.37.2020

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2020r., poz. 713) w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2020r., poz. 293 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXIX/271/2020 Rady Miejskiej w Daleszycach z dnia 27 sierpnia 2020r. w sprawie zmiany Nr 8 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Daleszyce.

UZASADNIENIE

Na sesji w dniu 27 sierpnia 2020r. Rada Miejska w Daleszycach podjęła uchwałę Nr XXIX/271/2020 w sprawie zmiany Nr 8 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Daleszyce, zwanej dalej planem.

Wyżej wymieniona uchwała wraz z załącznikami wpłynęła do tut. organu w dniu 3 września 2020r., natomiast dokumentację prac planistycznych dostarczono w dniu 8 września 2020r.

Obszar objęty przedmiotowym planem miejscowym dotyczy jednego terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i/lub usług, oznaczonego symbolem MNU.

Dnia 22 września 2020r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz zobowiązał Przewodniczącego Rady Miejskiej w Daleszycach do złożenia wyjaśnień dot. przedłożonych do uchwały zarzutów.

Pismem z dnia 28 września 2020r., znak: AR.0004.41.2020, Przewodniczący Rady Miejskiej w Daleszycach odniósł się do stwierdzonych przez organ nadzoru nieprawidłowości.

Przedmiotowa uchwała oceniana jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2020r., poz. 293 ze zm.), zwanej dalej ustawą.

Przepis art. 28 ust. 1 ustawy stanowi, że istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Po dokonaniu analizy postanowień uchwały pod względem ich zgodności z prawem oraz złożonej odpowiedzi na wszczęcie postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem zasad i trybu sporządzania planu miejscowego.

I. W zakresie istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego:

1. Uchwała narusza art. 15 ust. 1 ustawy i art. 46 ustawy z dnia 7 maja 2010r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t. j. Dz. U. z 2019r., poz. 2410 ze zm.) poprzez uniemożliwienie lokalizacji stacji telefonii komórkowej.

W myśl art. 15 ust. 1 ustawy, burmistrz gminy sporządza projekt planu miejscowego zgodnie z przepisami odrębnymi.

Stosowanie do art. 46 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych plan miejscowy nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi.

Tymczasem z § 16 ust. 6 uchwały wynika, że na obszarze objętym planem nie można lokalizować stacji telefonii komórkowej.

Zgodnie z art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami (t. j. Dz. U. z 2020r., poz. 65 ze zm.) celem publicznym jest m.in. wydzielanie gruntów pod drogi publiczne, drogi rowerowe i drogi wodne, budowa, utrzymywanie oraz wykonywanie robót budowlanych tych dróg, obiektów i urządzeń transportu publicznego, a także łączności publicznej i sygnalizacji.

Definicja infrastruktury telekomunikacyjnej została określona w art. 2 pkt 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne (t. j. Dz. U. z 2019r., poz. 2460 ze zm.) i oznacza urządzenia telekomunikacyjne, oprócz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, oraz w szczególności linie, kanalizacje kablowe, słupy, wieże, maszty, kable, przewody oraz osprzęt, wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji.

Z powyższego wynika, że maszty oraz stacje bazowe telefonii komórkowej stanowią infrastrukturę telekomunikacyjną służącą zapewnieniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, co wypełnia normę definicji łączności publicznej, która jest celem publicznym w rozumieniu przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami. Stanowisko to znajduje potwierdzenie w licznych wyrokach sądów administracyjnych, w tym w wyroku Najwyższego Sądu Administracyjnego z dnia 10 maja 2013r., sygn. akt II OSK 59/12.

A zatem skoro zgodnie z zapisami ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych plan miejscowy nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, to zamieszczony w przedmiotowym planie zakaz lokalizacji stacji telefonii komórkowej narusza przepisy ww. ustawy.

2. Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 8 ustawy poprzez sprzeczne ustalenia dot. szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 8 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym.

Rozdział 10 uchwały odnosi się do szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym (tj. jednego terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i/lub usług, oznaczonego symbolem MNU).

W § 15 ust. 1 uchwały stwierdzono, że na obszarze objętym granicami planu „nie ustala się szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości”. Tymczasem w ust. 2 tego paragrafu uchwały, dla terenu oznaczonego MNU, przedstawiono szczegółowe warunki scalania i podziału nieruchomości. Takie ustalenia planu wzajemnie się wykluczają.

Z odpowiedzi na wszczęcie postępowania nadzorczego (pismo Przewodniczącego Rady Miejskiej w Daleszycach z dnia 28 września 2020r., znak: AR.0004.41.2020), wynika że zapis § 15 ust. 1 uchwały o treści: „nie ustala się szczegółowych zasad i warunków scalania i podziału nieruchomości” jest niezamierzonym błędem pisarsko-edycyjnym. W przedmiotowym planie miejscowym określono szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości, o czym świadczą ustalenia § 15 ust. 2 uchwały.

Mając na uwadze ww. argumenty, należy stwierdzić, że zapis § 15 ust. 1 uchwały jest nieprawidłowy i nie może funkcjonować w obrocie prawnym.

II. W zakresie istotnego naruszenia trybu sporządzania planu miejscowego:

Uchwała narusza art. 20 ust. 1 ustawy i art. 17 pkt 9 oraz art. 17 pkt 6 lit. b tiret 8 ustawy poprzez uchwalenie innego planu miejscowego w porównaniu do projektu planu wyłożonego do publicznego wglądu i uzgodnionego z Wojewódzkim Świętokrzyskim Konserwatorem Zabytków w Kielcach.

Tryb postępowania określony w art. 17 ustawy odnosi się do sekwencji czynności, jakie podejmuje organ gminy w celu doprowadzenia do uchwalenia planu miejscowego, począwszy od uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu, a skończywszy na uchwaleniu planu.

Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy plan miejscowy uchwała rada gminy. W świetle art. 17 pkt 6 lit. b tiret 8 ustawy wójt występuje o uzgodnienie projektu planu z właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków w zakresie kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu. W myśl art. 17 pkt 9 ustawy wójt wyklada projekt planu do publicznego wglądu.

Z przytoczonych przepisów wynika, że uchwalony plan miejscowy powinien mieć ustalenia tożsame z projektem planu uzgodnionym z właściwymi organami oraz wyłożonym do publicznego wglądu.

Tymczasem z analizy porównawczej projektu planu wyłożonego do publicznego wglądu i uzgodnionego z Wojewódzkim Świętokrzyskim Konserwatorem Zabytków w Kielcach, a treścią uchwały podjętej na sesji w dniu 27 sierpnia 2020r. wynika, że dokumenty te różnią się.

§ 12 uchwalonej uchwały wskazuje, że obszar planu znajduje się w tzw. strefie pośredniej ochrony konserwatorskiej układu urbanistycznego wpisanego do rejestru zabytków nieruchomych pod nr A.308.

Dla strefy tej podano szereg ustaleń, m.in. zakaz budowy obiektów budowlanych w tym kubaturowych stwarzających dominanty w istniejącej zabudowie o wysokości powyżej 15m nad poziom terenu (§ 12 pkt 7 uchwały).

Natomiast w projekcie uchwały wyłożonym do publicznego wglądu i uzgodnionym z Wojewódzkim Świętokrzyskim Konserwatorem Zabytków w Kielcach (postanowienie z dnia 26 sierpnia 2020r., znak: ZN.UR.5150.73.2020) zapisy § 12 projektu uchwały są odmienne od ustaleń uchwalonego planu, m.in. dot. ww. zakazu budowy obiektów budowlanych powyżej 10m (§ 12 pkt 6 projektu uchwały).

Należy jednocześnie podkreślić, że nie zachowano kolejności czynności sporządzania planu miejscowego, określonych w art. 17 ustawy, ponieważ projekt planu został wyłożony do publicznego wglądu w dniach: od 18 czerwca 2020r. do 9 lipca 2020r., a uzgodnienie z Wojewódzkim Świętokrzyskim Konserwatorem Zabytków w Kielcach miało miejsce dopiero w dniu 26 sierpnia 2020r., czyli dzień przed uchwaleniem niniejszego planu.

III. W zakresie nieistotnego naruszenia prawa:

1. W § 16 ust. 9 uchwały zamiast stwierdzenia: „obsługa komunikacyjna z drogi powiatowej położonej poza granicami planu”, powinno być stwierdzenie „obsługa komunikacyjna z drogi gminnej położonej poza granicami planu”.

2. W uzasadnieniu do uchwały błędnie stwierdzono, że nie było wymogu określania i uwzględnienia wymagań ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, ponieważ w § 12 uchwały (rozdział 8) ustalono zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków.

Z uwagi na powyższe, organ nadzorczy stwierdza, iż w jego ocenie kwestionowana uchwała w sposób istotny narusza obowiązujący porządek prawny, a powyżej podniesione argumenty czynią zasadnym niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność powołanej na wstępie uchwały. Organ nadzoru zdecydował zatem o stwierdzeniu nieważności przedmiotowej uchwały w całości ze względu na istotne naruszenie trybu sporządzania planu miejscowego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

W świetle art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Zbigniew Koniusz
Wojewoda Świętokrzyski

Potwierdzam zgodność kopii wydruku z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	1506651.3820791.4529610
Nazwa dokumentu	Rozstrzygnięcie nadzorcze w całości - zm. Nr 8 m.p.z.p. m. Daleszyce.pdf
Tytuł dokumentu	Rozstrzygnięcie nadzorcze w całości - zm. Nr 8 m.p.z.p. m. Daleszyce
Sygnatura dokumentu	SPN.III.4130.37.2020
Data dokumentu	2020-10-05
Skrót dokumentu	C9B55131B548A8613C65A62316A0CF02E225E2BC
Wersja dokumentu	1.25
Data podpisu	2020-10-05 12:58:47
Podpisane przez	Zbigniew Adam Koniusz Wojewoda Świętokrzyski
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego

EZD 3.98.1.1.33866

Data wydruku: 2020-10-05

Autor wydruku: Sekretariat WPNiK (Inspektor - Justyna Janik)